



ТРИ ЦЕНТИ в 31. Д. Америка; ПЯТЬ ЦЕНТИВ Закордоном.

Тел. „Свобода“: ВВрген 4-0887 — Тел. V. H. Соузі: ВВрген 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ТРУМАН ПРОДОВЖУВАТИМЕ ЗАСАДИ НОВОГО РОЗПОДІЛУ

Кій Вест, Флоріда, 16 листопада. — На першій повноборчій пресовій конференції запитав один репортер президента Гері С. Трумана, чи він має якусь іншу свою програму, ніж був Новий Розподіл („New Deal“). Президент відповів, що він буде переводити давню програму, яку він склав негайно після смерті Рузвельта і яку оприлюднив у посланні до конгресу 6 вересня 1945 р. Ця програма обіймає 21 точку і ще досі не переведена в життя. В справі евакуування робітничого закону Тефта-Гартлі президент сказав, що це прийде законною дорогою і що вже є начерк поправок до давнього закону, званого Актом Вагнера. Поправки не будуть мати мстивого характеру.

Говорячи про зміни в кабінеті, Труман виявив велику прихильність до праці секретаря Маршалла й заявив, що дальша участь секретаря в кабінеті залежна від самого секретаря. Коли зійшла розмова на дальше затримання уряду секретарем оборони Дж. Форесталем, Труман збув цю справу мовчайкою. Президент заявив теж, що він погоджується з реформою адміністрації, підготованою комісією під головуванням бувшого президента Герберта Гувера.

ВІРАТИ НЕМАЄ СПРАВКУ НА ДІЛКАХ НОВАД 35 МІЛІОНІВ ДЕННО.

Нью-Йорк. — Загальні обчислення втрат підчас страйку докових робітників виказує, що ці втрати вносять \$25-500,000 денно. До втрат зараховують заробітки при імпорті й експорті товарів, а теж втрати заробітки членів юні докових робітників. Випродаж минахуль двох років платі за робітників відносилася тяжчево \$1,400,000. Тому, що внаслідок страйку припинено дальший перевіз деяких товарів залізницями до ньюорської пристані, найменше 1,000 робітників в перевозовій ділянці втратили роботу. Корабельні підприємства мусять виплачувати платні морякам, хоч вони не сповнюють робіт, коли кораблі стоять у причалах безчинно. Яких 20,000 тон товару денно сприймає від дальшого вантаження, а до того ще треба дорухувати вугілля й збіжки, яке має йти в Європу на підставі Плану Маршалла. Варість такого вантажу нараховують на 2-4 мільйони доларів денно. Страйком є об'єкти 45,000 робітників на східному побережжі, а для контролю, чи вони справді страйкують, юнія втримує інспекторів, які безупинно іздять від пристані в Гемтон Ровде, у стейті Вірджинія, аж до пристані Портленд, у стейті Мейн.

ІНТУЧНЕ ОЗЕРО ДЛЯ ПОСТАЧАННЯ ВОДИ ДО НЬО ЙОРКУ.

У місцевості Давісвил, на границі стейтів Нью-Йорк та Пенсильванія, пробито останні скелі при копанні тунілю, яким буде плисти вода з ріки Делевар до резервуару Пепактон. Цей резервуар матиме вигляд озера, а з нього по відчищенні буде йти водопроводами, довгими на 120 миль, вода для вжитку мешканців міста Нью-Йорку. Резервуар Пепактон буде мати 18 миль довжини і буде містити 150 мільйонів галонів чистої води. Нью-Йорк потребує 1,200,000,000 галонів води денно, а новий збірник буде постачати 540,000,000 галонів. На добу до нового озера треба було викопати ґрунти і знизити кілька сіл в повіті Делевар, у стейті Нью-Йорк.

АРЕШТУЮТЬ ЗА ПАЧКУВАННЯ ЗБРОЇ ДО ІЗРАЇЛІ.

Маямі, на Флориді. — Федеральна велика судейська лава вислала до різних місцевостей країни накази арештування 9 осіб, які належать до шайки змовників для пачкування зброї й воєнних матеріалів до Держави Ізраїля в Палестині. Крім них обвинувачує судейська лава ще 21 інших осіб в тому злочині, однак їх не можна знайти. Дев'ять перших осіб обвинуваченні в спробі вивезти матеріали літаком з Форт Лодердейл в місяці серпня.

Президент виключає розмову з Сталіном перед відкликанням блокади

Кій Вест, Флоріда, 16 листопада. — Президент Труман відкинув зовсім одверто переговори з Соведами, доки Совеми не покінчать блокади Берліна без жадних засторог. Він теж виявив, що секретар стейту Джордж Маршал незабаром оприлюднить урядову заяву в цій справі. Маршал приїде в понеділок наступного тижня на конференцію з президентом до Вашингтону. Труман сказав теж на пресовій конференції, що його особиста політика, як і політика уряду, у відношенні до Росії остається незмінною; що він дуже радо привітає прем'єра Сталіна, якщо він приїде до Вашингтону, однак він самий не має наміру їхати до Москви, ані висилати туди свого особистого посла. Президент висловив теж погляд, що Об'єднані Держави є відповідним форумом для переговорів в справі Берліна.

КОНВЕНЦІЯ А.Ф.П. РАДИТЬ НАД НЕБЕЗПЕКОЮ ВОЮЮЧОГО КОМУНІЗМУ В СВІТІ.

Синсинаті. — На конвенції Американської Федерації Праці відчитано привіт від президента Трумана з повідомленням, що він змагає до переведення в життя своєї давньої оприлюдненої програми, а оскільки делегати вислухали звітів про небезпеку воюючого комунізму в світі. Ірвінг Бранн, який їздив до Європи як представник А.Ф.П. для студій політичних відносин, звітував, що комуністи в Європі ліпше ніж колисьбудь перед тим підготовані до боротьби проти демократії. Так у Франції підчас останнього страйку вуглекопів вони виказали напів-військову організацію для переведення своєї програми знищення господарства держави, а з тим і для повалення Плану Маршалла. Другий промовець на конвенції, д-р Джон Р. Стілман, як помічник президента Трумана, виявив, що комуністи й інші вороги демократії, вистають до робітничих юній по цілому світі, здобувають у них провід і з такого становища пробують знищити демократичний лад. Представник Ветеранів Чужинних Воєн Лайел Т. Берг, твердив, що комуністи мають готові плани для знищення головних ділянок промислу на випадок, коли б прийшов до війни між Росією й Америкою. Секретар праці в кабінеті Трумана, Морис Товбін, перед відїздом з конвенції висловив бажання, щоб обі головні робітничі організації, а це Американська Федерація Праці й Конгрес Індустріальних Організацій, зілялися разом.

ТІТО ЗНОВУ ОБВИНУВАЧЕ КОМІНФОРМ.

Бельград, Югославія, 17 листопада. — Хоча за цілми рядом важливих міжнародних подій та в загрозливому загальному напруженні конфлікт в „комуністичній сім'ї" між Югославією та країнами зорганізованого Московою Комінфому зійшов в останньому на другий план, проте внутрішні положення за залізною давісою і під цим оглядом далеко від стабілізації. Це виразно виявляється з вчорашньої промови Тіта на засіданні словенської Академії Наук і Мистецтва. Тіто обвинувачував країни Комінфому, що вони своєю ворожістю до Югославії загрожують поширенню „прогресивного руху" в світі. Виступ Тіта характеризується як незмінно рішучий йти дальше обраним шляхом, не зважаючи на ворожість Москви та її сателітів.

ЗАХОДИ ДЛЯ ПРОДОВЖЕННЯ „МАЛОЇ АСАМБЛЕЇ“

Париж, 17 листопада. — В Політичному Комітеті Генеральної Асамблеї О.Д. поодинокі представники почали енергійні заходи для продовження існування відомої „Малої Асамблеї" на дальший період та проти рішучого спротиву советських представників. Як відомо, досі Совеми бойкотували цей т. зв. Тимчасовий Комітет, що має великі повноваження та в якому не дійсно великодержавне право вета.

РАДА БЕЗПЕКИ УХВАЛИЛА ДОМАГАННЯ ПЕРЕМІР'Я В ПАЛЕСТИНІ

Париж, 17 листопада. — Рада Безпеки О. Д. вчора більшістю вісім голосів ухвалила домагання до арабів і жидів встановити негайно перемир'я в цілій Палестині. Советський Союз і підсоветська Україна здержалися від голосування. Ухвалена резолюція домагається негайних безпосередніх або посередніх переговорів між жидами і арабами. Проте, араби рішучо відмовляються від безпосередніх переговорів, бо це ознаачало б фактичне визнання держави Ізраїля, від якого вони з однаковою рішучістю відмовляються. В політичних колах не бачиться багато можливостей, щоб ця резолюція могла закінчити теперішню непевне положення, що з хвилими завершенням зброї загрожую завжди новими конфліктами.

Китайські націоналісти повідомляють про перемогу

Нанкінг, 17 листопада. — Китайське міністерство оборони повідомило вчора ввечері про „цілковите заломання" комуністичних військ на фронті залізничної лінії Люнг-Гай на схід від Сучоу та про „повну перемогу" урядових військ. В цьому самому повідомленні говориться, що протягом останніх вісім днів комуністи втратили на цьому фронті околом 93,000 вояків. Комуністи зі свого боку повідомляють про розгромлення та „фактичне знищення" поодиноких урядових армій. Американська амбасада в Нанкінгу повідомила знову про „наглу базу" евакуації всіх американських громадян з цілої території Китаю, за винятком Формози і Синкіянгу.

ГАРИМАН НЕ ПЕРЕДБАЧЕ ВІЙНИ В НЕДАЛЕКІЙ МАЙБУТНОСТІ.

Вашингтон. — В. Аверел Гариман, подорожуючий амбасадор при наладуванні Плану Маршалла, повернувши з Європи, заявив, що він не боїться вибуху війни в недалекій майбутності, однак для економічної відбудови Європи треба мілітарної безпеки.

Д-Р ЕЛІНОР РУЗВЕЛТ.

Лондон, 17 листопада. — П-ні Елінору Рузвелт прийняла почесний диплом доктора цивільного права, наділений їй Оксфордським університетом. При цьому вона заявила, що це вважає „признанням" для жінки за їх вклад до нового світу". Із призначення почесного диплому доктора для жінки це виняток в історії Оксфордського університету.

ДАЛЬШІ ЗБОРИ В ПЕРЕСЕЛЕНЦІ СПРАВИ.

Філадельфія, 17 листопада. — З канцелярії ЗУАДКомітету повідомляють, що чергові збори в переселенчій справі відбудуться в найближчу неділю, дня 21. листопада в Алентаві, Па. Збори відбудуться в Народному Домі зараз після Служби Божої.

Рівночасно повідомляється, що в п'ятницю, дня 18 листопада, в год. 8-мій ввечері відбудуться загальні збори Переселеного Осередку й Харчового Відділу при ЗУАДКомітеті у Філадельфії. Предметом нарад, крім переселенчій справ, буде теж справа нової висилки харчів для скитальників в Європі. В зборах, що відбудуться в Горожанському Клубі при 848 Н. Франклін Ст., повинні взяти участь представники всіх українських організацій міста Філадельфії, зокрема представники всіх місцевих відділів УНСоюзу, згідно з ухвалою їх останніх окложних зборів.

БРИТАНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ВІТАЄ НОВОГО КОРОЛІВСЬКОГО ПОТОМКА.

Лондон, 17 листопада. — Речники всіх британських партій і всіх віровизнань, за винятком комуністів, висловили вчора в парламенті гратуляції своїй династії з приводу народіння сина престолонаслідниці Єлисавети. Комуністи і їх преса ігнорують цю подію, що була причиною ентузіазму в цілій британській імперії.

СОВЕТИ ПРОПОНУЮТЬ КОНФЕРЕНЦІЮ ГОЛОВ ВЕЛИКОДЕРЖАВ

НЕЗАДОВІЛЬНЮЧА ВІДПОВІДЬ МОСКВИ НА ЗАКЛИК О.Д. В СПРАВІ БЕРЛІНА.

Париж, 17 листопада. — У відповідь на заклик президента Генеральної Асамблеї О. Д., д-ра Герберта Еватта, і генерального секретаря О.Д., Трігве Лі, щоб „чотири великі" спробували щерез полатодити справу Берліна безпосередніми переговорами, Советський Союз вчора пропонував зустріч і наради голов чотирьох великодержав: Злучених Держав, Британії, Франції, і Советського Союзу. При цій нагоді мала б бути обговорена теж справа мирових договорів з Німеччиною і Японією. Проте, в советській відповіді виразно відкидається головну передумову „західних" великодержав, щоб Совеми насамперед перервали блокаду Берліна. Советську відповідь передав до бюр Еватта і Лі советський представник А. Вишинський. В цьому самому часі секретар стейту Маршал, британський державний секретар МекНіл і французький міністер закордонних справ Шуман в приміщенні французького міністерства закордонних справ нараджувались над західними відповідями в цій самій справі. Як йдеться про советську відповідь, в американських та британських колах заявили, що вважалося тільки іншою формою повторення советського ставовища та не бачиться зі советського боку жадного конструктивного кроку для переломлення „мертвої точки" у витвореній блокадою Берліна політичній кризі. Західні відповіді в цій справі будуть вручені сьогодні. До того часу д-р Еватт і Трігве Лі відмовилися від коментарів теж на тему советської відповіді, яку широко коментується в дипломатичних колах. Загально стверджується, що Совеми не тільки не поступили вперед своїми пропозиціями, але навпаки, вони ще й вернулися там, відкіль зачали. Стверджується, натомище, що советський уряд підшукує тільки нові форми й нову тактику для досягнення своїх мети, а не для полатодження справи.

ПРОГРЕС В ДЕРЖАВНОМУ ПЛАНУВАННІ ДЛЯ ЗАХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ.

Франкфурт над Майном, Німеччина, 17 листопада. — Віськові губернатори трьох західних великодержав відбули вчора чергову конференцію в справі підготовки остаточного державного оформлення західної Німеччини та опрацювання для неї відповідного плану про окупаційний стан, як довго не буде підписаний мировий договір. Повідомляється про дальший прогрес в нарадах і конкретизації плану. Чергові наради в цій справі відбудуться з кінцем листопада.

ВІДРОДЖЕННЯ СКРАПНОЇ ПРАВИЦІ В НІМЕЧЧИНІ.

Берлін, 17 листопада. — В останніх часах в Німеччині спостерігається знову поширення скрапних правих впливів, що починають оформлюватися в окремі партії. Деякі з цих нових партій відразу заборонено. Стверджується, що зріст цих впливів є реакцією на скрапні ліві рухи під проводом комуністів.

ЗАГРОЗА РОЗКОЛУ В ІТАЛІЙСЬКІЙ ПАРТІЇ ХРИСТІАНСЬКИХ ДЕМОКРАТІВ.

Рим, 17 листопада. — Один з провідників урядової тепер партії Християнських демократів в Італії, Джованні Грончі, виступив вчора в парламенті з гострою критикою проти політики теперішнього уряду, головно в закордонних справах. Грончі, що колись був генеральним секретарем партії і тепер є провідником її лівого крила, виявив невдоволення зі заходів в справі приступлення Італії до західного оборонного союзу, як теж всілякі застереження щодо становлення містра закордонних справ, графа Сфорца, до федералістичного європейського руху.

СОВЕТИ ЗАМКНУЛИ ДВА МІСТА НА БОРДОНІ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЗОНИ.

Берлін, 17 листопада. — Зі советського й американського боку офіційно повідомлено, що советське військове управління закрило два контрольні пункти на кордоні американської зони, міста Гарлсгаузен і Айзенх в Турингії. За причину цього заходу Совеми подали вибух пошесті худоби, але справжню причину добачується радше в тому, що подало контрольоване Соведами німецьке агентство АДН, повідомляючи, що „генгстери зі західної зони" там в останньому відкрили огонь на „народну міліцію", одного члена якої вбито. Повідомляється теж про кілька інших випадків зудару між німцями з обох зон, при чому советське агентство вмовляє, що ці „провокації" проти народної міліції піддержують американські окупаційні власті".

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103
of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На шість місяців	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і закордоном:			
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (англійською частинкою):			
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На шість місяців	\$1.50	Six months	\$1.50

Classified Advertising Department, 697—7th Ave., New York 18, N. Y.
BYant 9-0682.
Кожна зміна адреси коштує 10 центів.
За оголошення редакція не відповідальна.
Адреса: "СВОБОДА", Р. О. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

КРИТИЧНА ПРОБЛЕМА В КРИТИЧНОМУ ЧАСІ

З Китаю повідомляють, що червона китайська армія наступас і готова підбити цілу країну. Чи так дійсно є, годі збагнути, бо націоналістичний уряд в Нанкінгу цьому перече, але і йому вже не легко таїти постійні невдачі. Що положення в Китаю погіршилось і погіршається надалі без вигляду на поліпшення, пізнати найкраще по тім, що американська амбасада в Нанкінгу, як і всі американські консуляти, визнавали американських громадян негайно залишити Китай. Цю остерого проголошено в зв'язку з масовими новими наступами червоних армій.

Сучасне критичне положення Китаю вже давно заповідали американські журналісти, пишучи про цілковиту нездатність скорумпованого уряду Чіанг Кай-шека в Нанкінгу, підтримуваного так довго Злученими Державами. Цей уряд вони називали вже давно цілковитим банкрутом, коли мова про якусь акцію рятунку Китаю перед комуністичною мілітарною інвазією, себто теж й інвазією Москви.

Отже, коли не станеться скоро щось надзвичайне, цілий Китай опиниться під більшовіками. Тому саме говориться й пишеться тепер в Америці про критичну ситуацію в Китаю і то в такому розумінні, що вона є критичною теж і для Злучених Держав. Це цілком природне, бо ж Китай займав завжди дуже важке місце в американській закордонній політиці. З Європою вже Америку більше сентимент, але з Китаєм є інакше, як з політичного, так і економічного боку, а головне з інтересу безпеки. Ворожий Китай, чи опанований такими силами, які є ворожі Злученим Державам, був би величезною небезпекою для Америки. Так розуміла американська дипломатія цю справу давно, так її розуміє сьогодні. Найгірше, що Китай готов таки стати цією небезпекою для Америки.

Намагання Америки помагати китайському уряду Чіанг Кай-шека позбутись комуністичної загрози, сповзали на нічім. Те саме є з американськими спробами збудувати сильний й демократичний Китай. Видавано сотні мільйонів на харчі, але не призначено відповідних фондів на збудування великої армії, хоч хто знає, чи і це було б допомогло, хіба, що самі американці були б припливали цю справу. Нині ситуація така, що Америка не знає, що робити з Китаєм. Врак ясної й послідовної американської політики відносно Китаю був чи не найсильнішою зброєю в часі виборчої кампанії по боці республіканців, що критикували демократичну адміністрацію. Тому в Китаю прийняли вислід виборів з розчаруванням, бо надіялись, що як республіканці засядуть у Білому Домі та конгресі, то дадуть більшу допомогу Китаєви на боротьбу з воюючим комунізмом, підтримуваним Москвою.

Нині, коли говориться про події в Китаю, азначається, що вони так само важкі, як те, що діється в Європі, коли не важкіші. Стверджується, що з розв'язкою китайської проблеми вже не можна довше зволікати. Америка мусить рішитись на політику, подібну до цієї, яку веде в Європі, де помагас збудувати зі західних держав проти-комуністичний вал, здержуючий дальшу совєтську агресію. Те саме треба би робити і в Китаю.

М. Бродович.

ЧУЖИНОЮ

15)

Плюскіт хвилі вздовж човна свідчив, що він посувався швидко вперед під ритмічними порушеннями весел. Хоч Маркові й видавалось, що човен не простував до визначеного місця, а відхилявся на схід, він не звернув на це уваги весляр, гадаючи, що орієнтуватися на темній воді нелегко, та певний того, що він його зрозуміє.

Коли човен був майже по середині протоки, перед ним виринули з легкої мряки, що повстає часто над водою вночі, світлість ліхтарі малого пароплава, з яким вертались до Істамбулу запізнені пасажирі. Весляр, видавалось, не уважав ані троху на пароплавіч, що простував якраз напроти човна. Але Марко мислив про щось зовсім інше, а до того ж знав досить зручність перевізників, щоб припускати можливість зударення. А він мав очевидно одного з найзручніших... Блискавичим порушенням весел в протилежних напрямках, що струсило цілим човном, поставив він його боком проти носу пароплава, випростався, підскочив і перед самим зударенням схопився мавлячим рухом за бугшпріт. Блиск червоного ліхтаря і глухий удар в човен, були останніми враженнями, що залишилися в свідомості Марка, який не встигши підвестися, впав до човна, хапаючись інстинктивно обома руками за його борти. Цей рух мало не коштував його життя, бо перевернувшись човен накрив його і закривив з ним під кілем і шрубкою пароплава.

Йому здавалось, що він закрутився у вирі як порожинка в буревій і крутиться безкінця намагаючись вирватися з нього розпачливо, але даремно. Він відчув гостро й болюче свою неміч супроти пливкого живля, що тисло його й кидало ним, рухомою масою води тягла його невідомо куди, але надлюдським зусиллям він тримав уста сціпленими, хоч ціле його ество жадало дико втягнути в груди повітря. Міра часу зникла з його свідомості, події й обличчя крутілись гурганом перед його заплісненими очима, він був ігравшкою несамовитих сил, що боролась з ним інакше, ніж з ним. З темряви, що налягала на нього, дивились ще лише поширені жахом очі Христі, які кликали до нього — я піду всюди з тобою...

Коли морська вода витисла

Легенди і факти про український „антисемітизм“

Всі персуди є безглузді і шкідливі, але до найшкідливіших з них треба зарахувати насамперед причинену українцям в світі латку „антисемітизму“. Причинену різними людьми з різних причин та в різних цілях. Передана у вчорашньому виданні цього щоденника за ньюоркським „Джорнел Америкен“ інформація К. Г. Вігенда з Істамбулу про — скажімо — холодне ставлення Америки та американських властей до українського визвольного руху власне на базі пересудів і легенд про злочинний український „антисемітизм“, дає нагоду приглянутися цій несправедливій, болючій і для всіх шкідливій справі дещо ширше, наскільки на це дозволяють обмежені розміри газетної статті.

Українцям з давен давна доводилося мати між собою деяку кількість жидів, відносно малу, як порівнювати з цілістю населення України. Їх прихід в Україну треба віднести до часів польського короля Казимира Великого, отже до половини XIV. сторіччя, бо власне цей король спровадив жидів до Польщі і він теж займав Галицьке князівство. З тих перших початків не залишилось точніших інформацій про те, як укладались стосунки між жидами і українцями. Натомість цих вісток вже не бракує з козацьких часів і від тоді поняття жидів зв'язане в Україні, звичайно, з торгівлею, точніше — з коршомом. Захопивши Україну, польська влада взялася у відповідній мірі використовувати жидів за своє знаряддя соціального і національного поневолення українців. Багато вісток на цю тему збереглося в українській літературі, усних переказах і літературі, а навіть в українських значках, головне в Галичині та на Правобережжі.

Звичайно, сьогодні важко було б сказати, чи Польща керувалася в цьому теж свідомою спекуляцією на скінченні вини за поневолення України та на звернення української ненависті на жидів. В кожному разі фактом є, що в багатьох випадках ця ненависть зріджувалась в своїх початках не до жидів як народу, як раси, але як до безпосереднього знаряддя окупації та поневолення. В цьому випадку українцям можна б закинути, що вони нерозумно більше бачили нагай, ніж руку, яка їх тим нагаєм била. Проте, жиди теж тут не без гриха, що давали, себто використовувати за таке окупаційне знаряддя. В дальшому, та в поодиноких випадках в справу втягнуто ще всілякі інші міркування, виключно з релігійними. В цьому всему

залишається незачерченим фактом, що українці і жиди спільно були тільки жертвою поневолення України. Там, де жиди не давали себе використовувати за окупаційне знаряддя і де українців не давало окулантське ярмо, там між українцями і жидами укладались якнайкращі стосунки і українців був другим жидом, а жид українцем.

Цей факт проявився найкраще тоді, як після першої світової війни звільнено Україну та створено вільну українську державу, в якій жидам забезпечено законом всі рівні права громадян України, а представник жидівської національної групи навіть увійшов до уряду молодого українського держави.

Після розвалу української держави та нової окупації українських земель її імперіалістичними сусідами, трагедія України стала знову українсько-жидівською трагедією. Бо є теж незаперечним фактом, що більшовицька окупаційна влада в Україні, червона Москва, почала знову і цим разом вже без сумніву свідомо та з обрахунком використовувати жидів в поодиноких випадках як своє окупаційне знаряддя для поневолення України. В перших початках своєї окупації України червона Москва заставляла жидів в поодиноких випадках виконувати її найбруднішу роботу в поволенні України, щоб в той спосіб відвернути оправдану ненависть українських мас від справжнього ворога України на жидів. Московська пропаганда робила це зручно в самій Україні і ще зручніше використовувала це закордоном проти України, створюючи легенду „українського антисемітизму“. Українці і жиди у своїх взаємовідносинах знову впади жертвою поневолення України. Українцям можна зробити закид, що вони в одному чи другому випадку не бачили дійсних причин зла або не ставили належного опору ворожій підпешті. З другого боку, жиди не тільки досі не могли поробити відповідних заходів, щоб допомогти розв'язати цю однакову як для українців, так і для жидів шкідливу легенду „українського антисемітизму“, але закордоном вони дуже часто самі лаяються на ці ворожі для них і для українців підпешті і цю легенду скріплюють та на взаємну шкоду поширюють.

Під час другої світової війни, як Україна загоріла тисячами вогнів боротьби за визволення, зрештою в однаковій мірі проти нацизму і більшовизму, більшовицька пропаганда машина закордоном знову запрацювала цілою па-

рою для фабрикації легенди „українського антисемітизму“. Бо при цій нагоді печено подвійну печено: компромітовано український визвольний рух зв'язками з нацизмом та рівночасно мобілізовано всі демократичні і ліберальні сили проти нього.

Що зробили жиди для боротьби проти цих ворожих для них і для українців легенд? Нам нічого конкретного на цю тему не відомо, але, натомість, відомо багато фактів, де власне жиди у вільних країнах про легенду підхоплювали і поширювали, більше чи менше не свідомо вислуговуючись тим самим спільному совєтському ворогові українців і жидів. Такий сам закид можна зробити в бік багатьох українців у вільних країнах. Деякі з них у своїй безвідповідальності, інші у своєму невіжестві якнебудь теж допомагали поширювати і закріплювати цю легенду „українського антисемітизму“. Українцям і жидам у вільних країнах треба в однаковій мірі зробити найбільший докір, що вони досі не завдали собі трудно, аби цілу справу перевірити та раз на завжди документально та в спільному інтересі вяснити. Бо хто тільки завдав би собі бодай малого труду, той найде аж забагато документальних доказів на цю легенду і на те, якими нитками та в якій цілі вона шита. За всілякими спрепарованими в червоному про пагандизму квілі підпештіми повторюється „факти“, мовляв українці брали участь в німецьких погромах жидів, український визвольний рух є антисемітський і т. п. Але ми не зустрічали досі це мужнього жидівського голосу, щоб в ім'я правди та в спільному жидівсько-українському інтересі сказав, що українці, не зважаючи на всі ворожі підпешті і витворені без вини жидів пересуди, теж умірали від німецьких куль та на „німецьких шибеницях“ за жидів. Фактів і доказів на це безліч. Теж в нашій редакції зацікавленими може побачити фотокопії німецьких оголошень, де між десятками засуджених гештапівськими катами на смерть українських патріотів чимало таких, що їх засуджується за оборону, сприяння і допомогу жидам. Щоб не бути голословним: В „Оголошенні“, підписаному „СС-Поліційаферером „дистрикту Галіція“ та з датою „Стрий, дня 18. лютого 1944“, між 20 засудженими на смерть українцями читаємо: „15. Кулак Степан, уродж. 12. грудня 1915 р. в Голієві, український, жонатий, рільник, замешкалий в Голієві, за сприяння жидам; 16. Кулак Ми-кола, уродж. 10. грудня 1910 р., в Голієві, український, жонатий, млинар, зам. в Голієві, за сприяння жидам; 17. Назар, уродж. Тариник Марія, роков 55, вдова, замешкала в Синевідську Виж., за сприяння жи-

дам“. В „Оголошенні“ засуджених на кару смерті „за злочин по пар. 1 і 2 розпорядку для поборювання нападів проти німецького діла відбудови в Генеральній Губернії і т. д.“ підписаному „СС-Поліційою“ та з датою „Самбір, 4. березня 1944“, між засудженими на смерть 10 українцями подибується: „7. Зубович Степан, уродж. 4. квітня 1908 р. в Яворові, український, рільник, замешкалий в Яворові 4282, за сприяння жидам“. Подібний документальний репертир українських жертв крові і життя в обороні та допомозі жидам в цю найгіршішу для них добу можна б продовжувати в безконечність. А скільки, полилось української крові і скільки впадо українських жертв в обороні жидів і що їх не записано в жадних документах?

Так на ділі виглядає „український антисемітизм“, а не легенда про нього. Це не є мало важна справа, навпаки, це справа великої ваги, головне тут, в Америці, де анти-наци засуджені конституцією і народом та поставлені поза законом. Ми признаємо, що українці не багато зробили, щоб цю шкідливу легенду „українського антисемітизму“ розв'язати на міжнародному терені бодай в малій мірі у відношенні до того, як його розвідали українці ділом і серцем кров'ю в Україні. Ми признаємо теж факт, що це не перевелися всілякі безвідповідальні одиниці, які — як сказано — чи то в своєму невіжестві чи такі безвідповідальності самі вислуговуються ворогам в поширюванні цієї легенди. Але ми стверджуємо теж відсутність доброї волі в жидів, що без розбору і безкритично лаяються на ворожу пропаганду та не тільки не роблять нічого, щоб зі свого боку цю легенду розвіяти, але її поширюють та при кожній нагоді нею користуються, приносячи тим тільки загальну шкоду, українцям і собі самим.

Оба ці народи, український і жидівський, стоять сьогодні в рішальній стадії своєї боротьби за своє одвічне право бути вільним хазяїном на своїй вільній землі. Оба ці народи сьогодні більше ніж будь-коли в історії потребують симпатій і допомоги усіх вольлюбних народів. Усунення всіх пересудів та розвіяння всіх створених їхніми ворогами легенд віддало б їм велику прелесть до переполю в їхній рішальній тепер боротьбі за святу справу, за волю. Конкретні заходи для боротьби проти цих створених ворогами українців і жидів пересудів та легенд міг би тільки привітати кожний український і жидівський патріот. Слово і діло за відповідальними українськими і жидівськими провідниками.

(Дальше буде).

Недуга Сталіна та його заповіт

Часті звіdomлення про відсутність совєтського прем'єра Сталіна у Москві дають притоку до всіляких здогадів про його життя та здоров'я. Коли з кінцем вересня амбасадори Чотирьох Потуг явилися на Кремлі в Москві з наміром пред'явити Сталінові рішуче становище в справі блокади Берліна, вони мусіли вживати перед Молотовом аж погрози, щоб добитися розмови з Сталіном. Оце ще більше посилює чуйність Західних дипломатів і журналістів до всяких вісток, злучених з причинами часті відсутності Сталіна на його пості.

Цю справу взявся вяснити в „Гітсбург Прес“ з неділі 7. листопада Борис Ніколаєвський, колишній російський революціонер, який особисто співпрацював зі Сталіном в рр. 1919-22, одначе попав з ним у спір і мусів забиратися з Москви. Він підходить до Сталінового цезаря з уряду з причини здоров'я, яке він аналізує ще від днів його дитячого віку. Ніколаєвський подає про це такі інформації:

Сталін це третя дитина в побожній татарській сім'ї. Його батько був алькоголіком і двоє перших дітей прийшли на світ неживими. Третій — теперішній Йосиф Вісаріонович — прийшов на світ улюбленим, ще до сьогодні має анемію, одне одно рама. Він уродився в гористій околиці Кавказу, де малі діти йшли на перегони при спінанні на найвищі шпалі. Однак серце Йосифа вже

тоді було таке слабе, що він дїставав заворот голови, коли переходив попри глибокі яри. Щоб закрити своїй неміч перед своїми ровесниками, він мусів перед ними викручуватися. Та як вони відкривали його слабість, зачали собі з нього кепкувати. Оцей страх перед кпінками наповнив Йосифа закріпленою ненавистю до людей. Знов безупинна контрола над собою навчала його дивної витривалості. Безупинна віправа у викрутках і пануванні над собою поклала основи під його майбутню поведінку в між народних зносинах.

В парі з тим ішла обережність, щоб не побилизити серцевої недуги. Це помогло йому втримати життя, посилити загальне здоров'я а з тим і скріпити своє серце.

Наслідки такої постійної контроли над собою і обережності пізнати в діяльності Сталіна на становищі диктатора на Кремлі. Він з засади не їздить літаком, бо легунство впливає шкідливо на хворе серце. Щоб закрити мотиви особистої боязні перед літаком, Сталін забороняє теж і членам Політбюро літати. Він оправдує це небезпекою втрачати життя підчас полетів. Однак з цим зв'язані ще й побоювання, що пілот може пожегтвувати своє життя для знищення літака і одночасного знищення високих совєтських урядовців, як це вже траплялося у Совєтах.

(Докінчення на стор. 3-ій)

раїнці не багато зробили, щоб цю шкідливу легенду „українського антисемітизму“ розв'язати на міжнародному терені бодай в малій мірі у відношенні до того, як його розвідали українці ділом і серцем кров'ю в Україні. Ми признаємо теж факт, що це не перевелися всілякі безвідповідальні одиниці, які — як сказано — чи то в своєму невіжестві чи такі безвідповідальності самі вислуговуються ворогам в поширюванні цієї легенди. Але ми стверджуємо теж відсутність доброї волі в жидів, що без розбору і безкритично лаяються на ворожу пропаганду та не тільки не роблять нічого, щоб зі свого боку цю легенду розвіяти, але її поширюють та при кожній нагоді нею користуються, приносячи тим тільки загальну шкоду, українцям і собі самим.

Оба ці народи, український і жидівський, стоять сьогодні в рішальній стадії своєї боротьби за своє одвічне право бути вільним хазяїном на своїй вільній землі. Оба ці народи сьогодні більше ніж будь-коли в історії потребують симпатій і допомоги усіх вольлюбних народів. Усунення всіх пересудів та розвіяння всіх створених їхніми ворогами легенд віддало б їм велику прелесть до переполю в їхній рішальній тепер боротьбі за святу справу, за волю. Конкретні заходи для боротьби проти цих створених ворогами українців і жидів пересудів та легенд міг би тільки привітати кожний український і жидівський патріот. Слово і діло за відповідальними українськими і жидівськими провідниками.

(Дальше буде).

Скріпите американсько-український голос в обороні України вишіть негайно вашу добровільну доплату до переплати „СВОБОДИ“!

сипав, то прокидався пливучи. Але течія й хвилі зникали. Він отямився торкнувшись дна ного, але добівши до берега він впав знесиленою тремтучи на цілім тілі.

(Дальше буде).

В. Петренко.

Тристаріччя Хмельниччини

1)

На цей рік припадають тристалині роковини повстання Богдана Хмельницького проти національної неволі українського народу під шляхетською Польщею, яке закінчилось Переяславським договором козацького гетьмана з Московщиною, що ним піддав він Україну під протекцію московського царя. Варто цим роковинам присвятити в нашій газеті дещо більше місця, тим більше, що в Союзській Росії використали цю нагоду, щоб гучно й шумно відсвяткувати нещасний акт Богдана Хмельницького, як акт „об'єднання українського народу з великим братським єдинокровним російським народом“ і як „найсвітліший акт в історії України“.)

Становище України, цієї землі, за свідченням українських літописців, „молоком і медом текучої“, в якому знайшлась вона за часів Богдана Хмельницького, можна порівняти зі становищем тої „чайки-небоги“, що про неї співає народна пісня (приписувана Мазепі):

Ой горе тій чайці,
Горе тій чайці,
Що вивела діток
При бивелі дорозі.

При „битій дорозі“ знайшлась Україна, незахищена у своїх межах ні з одного боку. І так виставлена на напади всіх сусідів — хижаків, що її оточували: від заходу шляхетської Польщі, з півдня татарського Криму й Туреччини і на заході з півночі та сходу царської Московщини, цього як показалося, найхитрішого та смертельного ворога України.

Повстання Богдана Хмельницького проти західного хижака — Польщі, це, остання епоха столітньої боротьби у-

ВІСЬ В СПРАВІ ПОЛІТИЧНОЇ АКЦІЇ ДЛЯ ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЕННЮ УКРАЇНИ.

Отрим повідомляємо всіх українців міст Елмайра, Н. Я. і Сейр, Па. та їх околиць, що в неділю, 21. листопада ц. р. відбудуться в тих містах вічі в справі Політичної Акції для Допомоги Визволенню України, яку ведуть Український Конгресовий Комітет та Пан-Американська Українська Конференція.

В Елмайра Гайтс, Н. Я., віче відбудеться в 3. годині пополуноді в церковній салі.

В Сейр, Па. віче відбудеться в годині 7.30 вечором, теж у церковній салі.

На обох вічах промовлятиме ред. Богдан Катамай, член політичної ради У. К. К.

Проситися все українське громадянство тих міст і околиць взяти участь у тих вічах, щоб здати собі справу з наших дотеперішніх осягів і обов'язків на будуче.

Український Конгресовий Комітет.

першій мірі в обороні православної віри.)

Після постанови польського сейму з 1590 р. про роздачу шляхті земель на Україні, польська шляхта наче павуки обсіла українські землі, щоб збагачуватись легким коштом закріпачених нею українських селян. Польське право давало необмежене право над підданим селянином. Шляхтич міг безкарно робити з ним, що захотів. Він міг вбити його і за це не потягали його навіть до судової відповідальності. „Немає держави“, говорив польський єзуїт Петро Скарга, „де піддані і хлібороби були би так гнетені, як у нас під неполадною владою шляхти“. А інший сучасник, італієць Пачікелі, який в середині XVII ст. приїздив до Польщі, називав останню у своїх віршах „небом для шляхти, і пеклом для селян“.

Дуже можливо, що шляхетська Польща досягнула би на Україні свою мету, якби на її оборону не стануло українське козацтво з його ядром Запорізькою Січчю на полі, куди витягло все, що не хотіло терпіти гніту й сваволі польської шляхти та палало сердечною ненавистю до всього „ляцького“.

(Дальше буде).

2) Тільки після приєднання України до Московщини, коли українська православна церква піддала під головство московського патріарха — а по статуту головної московської православної церкви був цар, — православна віра перестала бути українською національною вірою і стала засобом русифікації України.

Читайте українські книжки та часописи, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — до сили.

З. У. А. Д. К. Шукає секретарок на висилку до Європи

Філадельфія, 16 листопада. З канцелярії ЗУАДКомітету повідомляють, що Екзекутива цього Комітету пошукує тепер п'ять вправних в стенографії та писанні на машині секретарок з-поміж американських українко, що бажали б вийти на працю до розпорядження місії ЗУАДКомітету в Німеччині і Австрії. За працю платитись відповідно до умов. Це добра нагода для наших дівчат, що бажали б практично допомогти в цій благородній праці для рятунку тисяч українців з європейської скитальщини, а при цьому й самі мали б нагоду пізнати Європу та її проблеми.

ЗУАДКомітет ще раз пригадує, що родинні посвідчення про заповнення праці і мешкання для нових імігрантів відносяться тільки до батька, ма-

Недуга Сталіна та його заповіт

(Докінчення зі стор. 2-гої).

Це був виняток, що Сталін поїхав в 1943 р. на конференцію в Рузвелт і Чорчилем до Тегерану. Прямо не було інших засобів скорої комунікації. Однак і цей поїзд був оточений величезною засторогою. Наперед треба було приїждати для нього американський літак. Переділка в якій їхав Сталін, була замкнена проти доступу повітря знадвору так, щоб Сталін не відчув жадної зміни повітря. Крім цього коло нього сиділи два лікарі, щоб дати йому поміч в нагній потреби, а пілот мав наказ їхати так низько по над землею, як це тільки було можливо, — з висоти 300—400 метрів.

Хоч які були засоби обережності під час подорожі, поїзд, то подорож була правдивою карою для пілота й лікарів Сталіна. Вони мусили двічі осідати під час дороги для відпочинку маршала: раз в Сталинграді, а другий раз в Армавірі. Третій раз вже не можна було зволікати з приїздом, бо Рузвелт і Чорчил вже прибули до Тегерану і ждали на свого спільника: 3 Тегерану вернувся маршал залізницею і від тоді не чути, щоб він коли їздив літаком. На конференцію до Потсдаму — як звично — він приїхав залізничним потягом. Усе те пишуть його серцеві недуги, яка наказує йому зберігати найбільший спокій.

В парі з упертим береженням здоров'я говорять про Сталінові пляни перебувати в Росії на повних засадах со-

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“

Жертви, надіслані на цю ціль, як теж оброблену доплату до передплати „Свободи“, потверджуємо з поданою проголошенням в цій рубриці.

Ліста: ч. 20.

Вісник:

Жертви:

Вісник:	Жертви:	179	200
Алексій Спик, передплатник	206	Michael Chomylk	2.00
Nikolai Wynaruk	218	Andrew Korolishyn	2.00
Mike Schych	246	Ivan Kloc	2.00
Kayach Carol	253	Luka Moskalyn	2.00
Pita Wasyl	256	M. Tolopka	2.00
Marlin Balchinsky	256	Dmytro Tymchak	2.00
Jakob Zikalo	266	Petro Terlyak	2.00
B. Borchen	270	Michael Baran	3.00
Christina Fedica	289	Ivan Mishuk	2.00
8 Pysenko Petro	289	Vasyl Mishuk	2.00
20 Michael Stechna	292	Bartolomij Sakolnik	2.00
29 Ivan Malyschak	296	Andrew Minke	2.00
39 B. B.	325	Teodor Sukmanovskiy	2.00
66 Michael Gandyuk	336	Michael Kostyk	3.00
70 Philip Dmytrych	347	Philip Chalow	2.00
76 Mykita Lyak	350	Stephan Zurkowski	3.00
81 Andriy Blashuk	350	Ivan Kresan	2.00
84 Michael Gulak	361	William Richards	5.00
87 Vasyl Maksymuk	361	Ivan Shabatupa	2.00
92 Gabriel H. Pelech	361	Seмен Папроцкий	2.00
94 Michael Kazimiriw	361	Павло Терешко	2.00
96 Ivan Boytonch	369	Michael Marciw	2.00
107 Dionizij Davydovych	379	Миколай Хабинець	2.00
109 Петро Мачушак	379	Petro Marulish	3.00
111 Юрій Лукенчик	379	Wasył Nykolaiyczyn	2.00
130 Joseph Pashwa	385	Kachynski Nicholas	2.00
140 Павло Stachiv	396	Ivan Bekish	2.00
358 Петро Корейко	403	Ivan Moskalychuk	2.00
	446	Д. Феюк	2.00
	456	Петро Гойда	1.00

вини його народин наступного року новий твір Сталіна появиться як його „остання воля й заповіт“. В ньому, як кажуть, буде наказ і вказівки прибічникам, наступникам модерного Джінгисхана, як їти на завоювання світу. Подібне зробив Гітлер зі своїм „Майн Кампф“, заки почав свій похід на самознищення.

BUY YOUR EXTRA SAVINGS BONDS NOW



PROTECT YOUR FUTURE

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ“.

НЮАРК, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНЬКА ПРЕЗВИТЕРСЬКА ГРОМАДА В НЮАРКУ.

з нагоди повороту

пастора ВАСИЛЯ КУЗІВА

з Європи, де він працював через 2 року в таборах Німеччини й Австрії між українськими скитальниками як представник американських і українських організацій, запрошує всіх членів і прихильників на

СПІЛЬНУ ВЕЧЕРУ

В НЕДІЛЮ, 28. ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 28, 1948)

в годині 6. вечорі

В СІЧОВИЙ САЛІ

18th AVENUE & 12th STREET, NEWARK, N. J.

Тикети по \$2.50 від особи може дістати у членів церковного Комітету, або телефонуйте до п. Е. Онисука ES 2-8643

НЕБУВАЛЕ ТОРЖЕСТВО

СВЯТОЧНИЙ КОМІТЕТ В БРУКЛІНІ, Н. Я.,

має честь оприлюднити:

ДНЯ 25-го ЛИСТОПАДА 1948 Р.

В УКР.-КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ СОШ. СВ. ДУХА,

ПІД Ч. 180 NORTH 5th ST., BROOKLYN, N. Y.

відбудеться:

Свято Встановлення Монсінйором і Апостольським ПРОТОНОТАРИЕМ

довголітнього і великого заслуженого пароха цієї церкви, основника 5-церков в Америці, совітника Єпископської Консисторії, декана ньюйорської округи, генерального вікарія української греко-католическої дієцезії —

ВСЕСВІТЛІШОГО І ВИСОКОПРЕПОДОБНОГО

о. АНТОНА ЛОТОВИЧА

з такою програмою:

1. Архидієцеська Служба Божа в год. II. перед пол., під час якої буде відчитана пам'ятка була, буде вручений хрест, набдерник перстень, мітра, Всесвітлішому Отцю Соленієвському.
2. Гостина в год. 1:30 зупиняючи у Бетсвіллі залі Українського Національного Дому (216-218 Grand St., Brooklyn, N. Y.) у честь Достойника, урядового місцевих церковних і народних товариствами й організаціями.

Все українське Громадянство запрошуємо до громадної участі. Вступ на гостину за білети, які треба замовити негайно в голови Комітету впов. Юліана Павчука у У. Національний Дом.

Святочний Комітет.

УВАГА! ДІТРОЙТ І ГЕМТРЕМ, МІШ., ТА ВІНДЗОР, ОНТ.!

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ДЛЯ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ.

20, 75, 94, 141, 146, 175, 183, 292 і 341.

В СУБОТУ, 20. ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 20, 1948)

в годині 8. вечором

відбудуться:

В UKRAINIAN MICHIGAN LEAGUE, 6690 MICHIGAN AVE., DETROIT, MICH.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

ВИЩЕ ПОДАНИХ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ.

На ці збори повинні прийти урядники й члени згаданих тут відділів. Запрошуються теж і не-члени. У важних справах У. Н. Союзу промовлятимуть ред. „Свободи“ д-р Л. Мишуга й організатор У. Н. Союзу Д. Білешкий.

Увага! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

СИЛАМИ ТЕАТРАЛЬНОГО ГУРТОК „ПРОМІНЬ“ відіграється в користь укр. прав. автокефальної церковної громади

„ЧОРНОМОРЦІ“

оперету в 3-ох діях, музики М. Лисенка, лібрето: Кухаренка-Старичка

В НЕДІЛЮ, 21 ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 21, 1948)

В СЛІ ЦЕРКОВНИЙ, 334 СХІД 14-та ВУЛ., В НЮ ЙОРКУ

Початок точно в год. 6:30 вечір — Вступ 75 цт.

По представленню ПЕРШОРЯДНА ЗАБАВА з танцями.

Присмо місцевих і позаміських Громадян до ласкавої й численної участі. Ми певні, що гра артистів, гостинність господарів всіх Вас задовольняє, за що речуть — Забавний Комітет.

Хор під управою п. М. Фатюка.

Початок свята в год. 4:30 попол. — Вступ вільний.

Шановні Громадяни! Віримо, що праця з неволі нас вирве.

Нужо допраць, брати! слова Івана Франка. Тимчасово кожного українця-українки є велика участь в так важкій історичній Свободі в 30-ті роковини Листопадового Зриву українського народу до волі і свободи.

Комітет.

УВАГА! ЙОНКЕРС, Н. Я., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

УКРАЇНЬКА ГРОМАДА ПРИ ЦЕРКВІ СВ. МИХАІЛА

і при співучасті хору „Боян“ обходитиме

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

В НЕДІЛЮ, 21 ЛИСТОПАДА (NOVEMBER 21, 1948)

В ЦЕРКОВНИЙ САЛІ ПРИ CHESTNUT ST. & RIVERVIEW PL.

Святочну промову виголосить місцевий лікар

д-р Василь Княль.

Хор під управою п. М. Фатюка.

Початок свята в год. 4:30 попол. — Вступ вільний.

Шановні Громадяни! Віримо, що праця з неволі нас вирве.

Нужо допраць, брати! слова Івана Франка. Тимчасово кожного українця-українки є велика участь в так важкій історичній Свободі в 30-ті роковини Листопадового Зриву українського народу до волі і свободи.

Комітет.

Увага! НЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯ! Увага!

ДРАМАТИЧНИЙ ГУРТОК „КАЛИНА“ ПІД УПРАВОЮ М. ІВАНОВА ставить для ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА“ в Ню Йорку найкращу і немирущу оперету в трьох діях, І. Котляревського

„НАТАЛКА ПОЛТАВКА“

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 21-го ЛИСТОПАДА 1948 р.

(SUNDAY, NOVEMBER 21)

в St. George's School Auditorium, 217 East 6th St.

NEW YORK, N. Y.

ПО ПРЕДСТАВЛЕННЮ БАЛІ ДО ПІЗНОЇ НОЧІ.

Музика АЙТОВИЧА.

Початок у годині 4-тій пополудні. — Вступ на представлення і балі тільки 75+

В опереті беруть участь добре відомі сили української сцени. Оперова артистка Л. Корещька. Відомі українські вистав в головних ролях М. Осадчук. Відомий ветеран української сцени П. Слободян. Артист і костюмар Ф. Бражчик. Тенор Стіві. Відомий співак А. Цюпа. При піані пані М. Гривенська.

Шановні Громадяни! Товариство Просвіта це найстаріше Товариство в Ню Йорку. Як давніше так і тепер даємо для вашої приємності найкращу оперету, де налюбуетесь гарними піснями, а після вистави забавитесь як одна родина. Того самого вечора можна буде вступити до нашого Товариства Просвіта без вступного.

На Виставу Наталки і на Балі щиро вас запрошує КОМІТЕТ.

